

Zborový list

Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi a.v. na Slovensku Svätý Kríž - Lazisko

Číslo: 22

27. marca 2005

Dostal by Ježiš vyznamenanie?

Len pred nedávnom sme si želali požehnané prežitie Vianočných sviatkov a už sú tu sviatky Veľkonočné. Tie tri mesiace sa prehupli ako voda. I vy sa už iste tešíte na niekoľko voľných dní, keď si trochu oddýchnete od práce a vaše deti od školských povinností. Veľkonočné sviatky nám však prinášajú oveľa viac ako telesný a psychický odpočinok. Sú tu pre nás, aby sme si v životnom zhone pripomenuli cenu našej spásy a zvelebovali Boha za Jeho lásku. Nedávno v televízii ukazovali akt ocenenia vojakov, ktorí v istých krízových situáciách neváhali riskovať svoj život, kvôli tomu, aby zachránili životy druhých. Všetci títo vojaci si naozaj zaslúžili našu úctu a poďakovanie. Ale ako je to s tým Človekom, ktorý nielen riskoval ale dokonca obetoval svoj život, aby zachránil nie niekoľkých, ale všetkých ľudí? Dostal by sa Ježiš Nazaretský v našich životoch na pódium medzi ocenených, alebo by sme ho s kľudom nechali sedieť nepovšimnutého v hľadisku?

Odpoveď asi v mnohom záleží od toho, či sme Ho už osobne spoznali, alebo o ňom

vieme iba z rozprávania druhých. Rozprávanie nás totiž vie očariť, ale bytostne sa nás netýka. Ak však spoznáme niekoho osobne, vidíme ako nás miluje a stará sa o nás, vtedy nás bolí, keď tento človek trpí, alebo nebudaj umiera. I veľkonočné udalosti tak môžeme niekedy brať, ako púhu históriu, ktorá sa nás netýka a voľné dni venovať iba ľudovým zvyklostiam. Ak však budeme ochotní vidieť v Ježišovi Nazaretskom Človeka, ktorý nás miloval až na smrť, Veľký Piatok nás donúti zamyslieť sa nad tým, kam až siaha ľudský hriech, rovnako ako aj nad tým, kam až siaha Božia láska k ľuďom. Veľkonočná nedeľa nás zase s láskou pozve k otvorenému, prázdnomu hrobu, aby sme spoznali, že Kristus premohol smrť a vydobyl pre nás večný život.

Bratia a sestry, prajem Vám, aby tieto Veľkonočné sviatky k Vám priniesli nielen rodinnú pohodu, ale aj vnútornú túžbu duchovne odumrieť všetkým svojim hriechom a byť slávne s Pánom Ježišom Kristom vzkriesení do nového života plného lásky k Bohu a bližným.

Pán s Vami!

Mgr. Janka Straková

Z kňazskej správy.

Výročná kňazská správa za rok 2004 o živote nášho cirkevného zboru odznela na našom celozborovom výročnom konvente vo februári. Niektoré dôležité body z nej vám teraz ponúkame aj v tejto forme:

1. Sviatosti

a/ Krst Svätý je úžasnou sviatosťou Pána Ježiša Krista. V ňom sa nám dostáva krásneho požehnania pre život. Veď uzatvárame zmluvu s Pánom Bohom o našom vyznávaní a o Božom prísľube Jeho najdrahšej lásky, pomoci a požehnania pre život pokrsteného. Krstom začíname krásny vzťah s Tvorcom nášho života. V našom cirkevnom zbore bolo pokrstených celkom 18 nových bratov a sestier. Boli pokrstení dvaja dospelí a 16 detí.

b/ Večera Pánova. Je to prijímanie veľkej Božej milosti a dôkaz, že chceme prijať Božie volanie k Jeho stolu, že chceme Pána Boha v živote nasledovať a byť pred ním pokorní. Pri tejto sviatosti si naplno môžeme uvedomiť, že Pánu Bohu na nás skutočne bezvýnimky záleží. Pozýva nás k svojmu stolu a tak nám prejavuje svoju najväčšiu náklonnosť.

Večera Pánova sa prislúchovala v Svätom Kríži, v Galovanoch aj v modlitebni v Gôtovanoch. Viac-krát bola prislúžená i v domácnostiach najmä u starých alebo aj chorých ľudí. Tu ju prijali 13 žien a 4 muži. Táto možnosť Večere Pánovej sa ponúka všetkým, ktorí si ju požiadajú. Večera Pánova a spoveď v rámci služieb Božích sa v našom zbore prislúhuje už 4 roky. Už tri roky vždy v prvú nedeľu v mesiaci. Spoločenstvo pri Pánovom stole počas služieb Božích v minulom roku prijalo celkom 1100 komunikantov, z toho 293 -krát muži a 807 -krát ženy.

2. Konfirmácia.

Aj pri konfirmácii cítime Božiu prítomnosť a sprevádzanie v živote. Konfirmovaní si uvedomujú, že im bol Pán Boh na pomoci doposiaľ, aj že bude pri nich aj naďalej, ak Ho budú v živote vyznávať. Je

však veľkou škodou, ak je konfirmácia nadhlo koncom náboženského života človeka. Aby sa tak nestalo, treba nám o to dbať priamo v našich rodinách a konfirmovaných ľudí viesť k Pánu Bohu aj naďalej. V uplynulom roku bolo konfirmovaných celkom 22 bratov a sestier – 6 dospelých a 16 detí. Pre svojej príprave preberali knihu „Cesta za Kristom“ od nebohého brata biskupa Juliusa Filu staršieho.

Pamätajme na túto našu kresťanskú povinnosť, na náš sľub Pánu Bohu, ktorý potvrdzujeme aj pri konfirmácii. Veď Mu sľubujeme, že Ho budeme vždy verne vyznávať a nasledovať a tak oslavovať za dar života.

3. Bohoslužobné výkony.

a/ Sobáše. Konajú sa v chráme Božom. Celkovo bolo sobášených 16 manželských párov z nášho cirkevného zboru aj z iných. Len z nášho CZ bolo sobášených 7 manželských párov. Prajeme im veľa Božieho požehnania pre ich spoločný život. Nech si aj ich rodiny Pán Boh vyvolí za svojich a žehná ich celý život.

b/ Pohreby. Rozlúčky s našimi blízkymi nikdy nie sú ľahké. Ale radostná je nádej na naše stretnutie vo večnom živote, ak si do smrti zachováme vieru v Pána Boha. K tomu volajme slovami žalmu 90: Uč nás tak počítať dni života, aby sme múdre srdce získali. V roku 2004 povolal Pán Boh k sebe z tejto časnosti 19 členov nášho zboru, z toho 9 bratov a 10 sestier. Nech teda Pán Boh poteší všetkých pozostalých v ich spomienkach. Boli bolestivé, ale Pán Boh má východisko aj zo smrti. Veď nato poslal na svet svojho milovaného Syna, Pána Ježiša Krista.

4. Biblická a vnútromisijná činnosť.

V našom CZ naďalej vďaka Pánu Bohu prebieha detská besiedka. Býva vždy v nedeľu v čase hlavných služieb Božích vo Sv. Kříži a v Gôtôvanoch. Deti sa zúčastňujú už aj na službách Božích od začiatku do druhej piesne, prípadne na požehnaní v čase prijímania Večere Pánovej. Túto prácu vykonávajú sestry Božena Urbanová a Lenka Nemcová zo Svätého Kříža, ktorým touto cestou ďakujem za túto požehnanú a Bohumilú činnosť. V Gôtovanoch vedie detskú besiedku sestra Martinka Kasanická, ktorej tiež ďakujem za jej veľkú pomoc a svedomitú prácu. Deti vystupujú so svojim programom aj počas niektorých cirkevných sviatkov, ako aj na Zborovom dni. Mali tiež svoj výlet počas prázdnin, keď boli niekoľko dní na spoločnej chate v Liptovskom Ondreji. S potešením musím konštatovať, že našu detskú besiedku začalo navštevovať výrazne viac detí. Pri tejto skutočnosti ďakujem aj sestre dozorkyni Droppovej za jej misijnú činnosť, ktorou k tomu prispela. Stále však pozývame ďalšie a ďalšie deti na tieto milé a pre ne skutočne užitočné stretnutia.

Náboženstvo vyučujem v stredu na Základnej škole v Svätom Kříži - vždy 4 hodiny do týždňa. Navštevuje ho 64 detí. Je hlavne úlohou rodičov, aby dohliadali na to, či ich deti náboženstvo navštevujú. Deti treba vychovávať a viesť k Pánu Bohu, aby si uvedomovali, že tu na svete nie sú ponechaní sami na seba, ale že okrem milujúcich rodičov, ktoré majú to šťastie, majú aj láskavého nebeského Otca, ktorý sa o nich s láskou stará po celý život.

Mládež nášho zboru sa v uplynulom roku sa stretala hlavne po konfirmácii v piatok o 18.00 hodine na fare. Sprevádzali ju tiež spoločenské hry a rozhovory. Je to výborná príležitosť aj pre ostatných na nadviazanie nových priateľstiev a ich ďalšom rozvoji. Pozývame preto ďalších nádejných mládežníkov na spoločné piatkové stretnutia.

V cirkevnom zbere sa schádza aj **zborový spevokol** pod vedením sestry kantorky a dirigentky Ľudmily Moravčíkovej. Tento

obohacuje naše služby Božie počas rôznych sviatkov a príležitostí. Spieva aj počas našich zborových sobášov v chráme Božom. Pozývame však aj nových bratov a sestry. Je to pozvanie na milé a zaujímavé stretnutia, ktoré napomáhajú rozvoju vlastného spevu každého spevokolistu a je to pozvanie k službe Pánu Bohu. On si od nás skutočne zaslúži, aby sme svoje dary od Neho používali na službu Jemu a Jeho cirkvi. Prijmeme teda pozvanie aj do nášho spevokolu.

5. Mimoriadne príležitosti v zbere.

V tomto bode chcem pripomenúť aspoň tie najvýnimočnejšie udalosti:

Z duchovnej činnosti:

V našom cirkevnom zbere sme aj v minulom roku prijali na návšteve viaceré cirkevné zbory a ich duchovných, ktorí si prišli pozrieť náš chrám a spoločne sme si vymenili skúsenosti zo svojich cirkevných zborov.

Pripravovali sme slávnosť výročia posvätenia nášho chrámu Božieho, ktoré boli plánované na august 2004.

V auguste sa konal náš ďalší zborový deň. V rámci neho sme si pripomenuli 230. výročie posvätenia artikulárneho chrámu Božieho v Paludzi, ktorý je dnes našim hlavným zborovým chrámom. Na slávnostných službách Božích kázal brat gen. biskup Prof.Dr. Július Filo, slávnosti sa zúčastnil aj brat dozorca VD Ing, Ján Paciga, brat senior LO – seniorátu Mgr. Vladimír Ferienčík, ako aj iní bratia a sestry farári a farárky. Prišli aj cirkevné zbory z Palúdzky a Partizánskej Ľupče. Spevokol z Dánska vystúpil s piesňami spirituálov a hrala tiež dychová hudba z Ružomberka.

V rámci slávností zborového dňa sme tiež odhalili pamätnú tabuľu na pôvodnom mieste nášho kostola v bývalej Paludzi. Tu sme zároveň uviedli obecné symboly obce Galovany, ktorá spravuje kataster bývalej Paludze.

3. októbra sme spoločne navštívili cirkevný zbor v Třanoviciach a v Poľskom Těšíne. Tento výlet bol pre nás určite poučný a zaujímavý. Pánu Bohu ďakujeme,

že nám ho požehnal a dal nám v zdraví sa vrátiť domov.

10 decembra sme v našom cirkevnom zbore privítali bratov a sestry farárov s rodinami z nášho seniorátu pri spoločnom prijímaní Večere Pánovej a pri kňazskej spovedi. Zúčastnilo sa jej 45 ľudí. Ochotným sestrám ďakujem za zariadenie spoločného obeda v školskej jedálni. Za ústretovosť a pomoc ďakujem aj bratovi starostovi Matejkovi. Naši kňazi s rodinami sa u nás veľmi dobre cítili.

Z hospodárkej činnosti:

V minulom roku sme zakúpili pre náš cirkevný zbor zborový počítač a k nemu príslušné zariadenia v hodnote 32.000,- Sk. Počítač slúži potrebám farského úradu. Som vďačný bratovi presbyterovi Marianovi Moravčíkovi za pomoc pri jeho zariadovaní a zariadenie poskytnutých zliav a výhod.

Dali sme zhotoviť aj podušky na lavice do kostola, predovšetkým do jeho používanej prednej časti. Boli zhotovené v hodnote 49.000,- Sk a dnes slúžia svojmu účelu.

Vykonalí sme viacúčelové káblové prepojenie kostola a fary, ktoré bude slúžiť telefónnemu spojeniu, ovládaniu zabezpečovacích zariadení a iným účelom.

Máme kompletne vypracovaný projekt protipožiarneho poplašného systému do kostola v hodnote 10.000,- Sk firmou Fittich Banská Bystrica.

V bývalej Paludzi sme postavili pomník na pamiatku pôvodného artikulárneho kostola, postaveného v Paludzi Jozefom Langom v roku 1774. Pomník sme postavili v hodnote 35.000,- Sk.

Vysadili sme lipovú alej na prístupovej ceste ku kostolu v počte 14 líp. Financoval a sadil ju spolu s domácim zb. farárom MuDr. Ľubomír Straka s manželkou Jankou. Vysadili sme tiež 20 javorov v tvare podkovy za kostolom za podpory Ing. Turkovej.

Boli však vykonané aj iné tu nespomenuté hospodárske činnosti.

Ďakujeme všetkým zúčastneným bratom a sestrám pri zýchto prácach, ako aj na brigádach.

Každá práca je požehnaná, ak sa koná na Božiu slávu, s pokorou a modlitbou. Za všetku pomoc ďakujeme Pánu Bohu, jeho

trpezlivosti s nami a tiež všetkým ochotným sestrám a bratom. Tešíme sa aj na novú spoluprácu v tomto roku 2005.

6. Mimosborová činnosť kňaza.

Okrem účasti na mimozborových podujatiach, viackrát som pred výročnými sviatkami s bratom Šefrankom prisluhoval VP v domove dôchodcov v Likavke. Liturgiou som poslúžil aj pri rôznych slávnostiach mimo nášho cirkevného zboru, tiež pri službách Božích pre Evanjelické lýceum Juraja Tranovského v Liptovskom Mikuláši. Tiež pri nahrávaní Štefanských rozhlasových služieb Božích v Pribiline. Bol som zvolený za seniorálneho presbytera nášho seniorátu na výročnom seniorálnom konvente v L. Mukuláši a vo Vrbici spolu s ostatnými uvedený do tejto funkcie.

7. Evanjelická tlač.

Cirkevný zbor odoberá Evanjelický Posol spod Tatier, Evanjelický Východ, Cirkevné Listy a Dúhu. Predávajú sa tiež rôzne publikácie Transcicia a iné.

Cirkevný zbor vydáva niekoľko krát do roka Zborový List. V minulom roku vyšli 3 čísla Zborového Listu s pomerne pekným výsledkom a kvalitným obsahom. Šéfredaktorkou je sestra Daniela Fiačanová, ktorej touto cestou ďakujem za jej prácu, ako aj ostatným, ktorí pracujú na tomto našom zborovom časopise.

Hospodárenie.

- **Milodary:** 343.112,- Sk (vrátane turistických príjmov kostola)

- **Ofery:** 53.784,50 Sk

- **Cirk. príspevok:** 102.050,- Sk

8. Počet členov zboru.

Podľa počtu platičov cirkevného príspevku má zbor 1021 členov.

Nech teda všetkým nám Pán Boh v našej práci pomáha.

- JP -

ZBOROVÁ HISTÓRIA

V minuloročnom aprílovom Zborovom liste sme si pripomínali a uctili dvoch našich cirkevných predkov – Blasiusovcov. Dnes by sme si chceli priblížiť a uctiť ďalších našich cirkevných predkov – Šramkovcov. Nepatria len evanjelikom, ale sú zapísaní aj v dejinách slovenskej kultúry.

Pavel Šramko starší

Bol zemianskeho pôvodu. Narodil sa 13. februára 1743 v Revúcej. Do školy chodil v Slavošovciach, Ratkovej, Nemes Dómolku (Maďarsko) a Kežmarku. Teológiu študoval vo Viedni a Bratislave. Najprv pôsobil ako učiteľ v Revúcej, Kunovej Teplici. Do Paludze (1769) prišiel ako rektor školy. V roku 1773 bol vysvätený za kňaza. Zaslúžil sa o prestavbu nášho artikulárneho kostola do dnešnej podoby. Neskôr bol farárom v Partizánskej Lupči (1783-1793) a v Klenovci (1873-1810). Oženil sa so zemiankou Katarínou Potockou, ktorá podľa výpovede Dr. Ruda Brtáňa, bola prvou slovenskou poetkou (veršovníčkou).

Pavel Šramko písal „po slovenský“ príležitostnú lyriku. Dnes je v dejinách slovenskej kultúry zapísaný ako básnik – veršovec príležitostnej poézie na svadby, pohreby a na rôzne rodinné a spoločenské udalosti. V roku 1711 vydal pohrebné verše (*Toužební úfaní*). Známa je napríklad gratulačná báseň na svadbu evanjelického učiteľa a kňaza M. Semiana i pohrebná báseň pri príležitosti pohrebu manželky v roku 1778 (*Života i smrti požehnaná památka...*), ktorú napísal v Paludzi a stala sa predmetom polemiky. Superintendent Ján Čerňanský v nej odsúdil jeho úprimné vyznanie lásky k mŕtvej manželke. Je aj autorom 4 piesní v Zpěvníku evangelickom (1842). Vydal *Československú gramatiku-liternici* (1805), ktorú Gemerský seniorát používal jako učebnicu pre evanjelické školy. V rukopise ostali tri diely *Řecko-slovenského Slováru na Nový Zákon*.

Od roku 1810 až do svojej smrti 25. februára 1831 žil u svojho syna Petra Pavla Šramku

v Klenovci, ktorý ho vystriedal v kňazskom povolani.

Náš cirkevný zbor má dodnes pamiatku na svojho učiteľa a kňaza. Na zvonici nad bránou, ktorou dnes vchádzame do chrámu je latinský nápis z pera Pavla Šramku. Je to parafráza z Lukášovho evanjelia 18 verš 14 v elegickom distichu a s chronostichom.

Peter Pavel Šramko mladší

Syn kňaza Pavla Šramku a matky veršovníčky Kataríny, rodenej Potockej. Narodil sa v Paludzi 29. júla 1775. Do školy chodil v rodisku, v Kežmarku, Šoproni a Bratislave, teológiu študoval vo Wittenbergu a Lipsku. Adjutor Nyíregyháza. Farár v Hrachove (1801), Dobšinej (1803) a v Klenovci (od 1810), kde vystriedal svojho otca. Bol významným členom Malohontskej učenej spoločnosti, ktorá združovala evanjelickú inteligenciu. Pravidelne publikoval v jej časopise *Solenia*. Je autorom viacerých životopisných portrétov. Skladateľ duchovných piesní. Prekladal z nemeckej hymnologickej tvorby. Zostavil rukopisnú partitúru k Tranovskému kancionálu a funebrálu. V rukopise ostalo dielo *Christológia*. Zomrel v Klenovci 2. apríla 1839.

Z rôznych encyklopédií a materiálov históriu spracovala – dfj -

..Trápenie a bolesť. Obavy a smútok. Strach...

Týmito slovami snáď možno aspoň zčasti vyjadriť to, čo sprevádzalo Ježiša na Jeho poslednej ceste...Príbeh Božieho Syna, ktorý bol týraný, mučený a ponižovaný a nakoniec odsúdený ako najťažší zločinec. Príbeh, ktorý aj po stovkách rokov nestráca na svojej sile a aj dnes vyvoláva zimomriavky na tele. Príbeh, ktorý je i dnes vďačnou témou filmárov, spisovateľov či výtvarníkov, archeológov i vedcov, ktorí sa snažia nájsť odpovede na veľa otázok, ktorí sa všemožne snažia stvárniť ako to vtedy vlastne bolo.

Pre veriaceho kresťana však žiadne „bolo“ neexistuje. Veľkonočný príbeh je stále živý a aj dnes dojde k slzám. K slzám súcitu nad Ježišovým utrpením, k slzám žiaľu nad ľudskou hlúposťou a zaslepenosťou. K slzám radosti, že po Veľko-piatom zatmení vyšlo nové slnko nádeje. Slnko zmierenia a istoty, že Božie srdce je veľké a schopné odpúšťať.

Pre mňa je Veľkonočné obdobie časom osobného stretnutia s Bohom, časom nového začiatku. Nad udalosťami Ježišovej poslednej cesty, cesty trápenia a napokon víťazného zmŕtvych vstania sa nezamýšľam len v týchto chvíľach, ale vraciam sa späť vždy, keď vo mne začína klíčiť semienko pýchy či sebalásky. Vtedy si uvedomujem kto som, kam idem a komu vďačím za to, že môžem chodiť po tejto zemi.

Ježiš mal moc vyhnúť sa smrti, no On sa obetoval za každého z nás. Len vďaka Jeho obeti je nám náš Stvoriteľ ochotný odpúšťať a čistých nás prijať vo svojom Nebeskom kráľovstve.

Bez tohto svetielka nádeje by život nemal zmysel.

Na konci vekov boli miliardy ľudí vynesené na veľkú planinu pred Boží trón. Mnohí pred tým jasom ustupovali, iní sa búrili.

„môže nás Boh súdiť? Čo on vie o utrpení?“ povedala mladá žena a vyhrnula si rukáv, aby ukázala vytetované číslo z koncentračného tábora.“ Trpeli sme, bili nás, mučili a zabíjali“.

Mladý černochoch z inej skupiny ukázal krk, na ktorom boli stopy po povraze“ lynčovali nás preto, lebo sme boli iná rasa, boli sme čierni“ Ďalšia gravidná študentka len šomrala:“ prečo mám trpieť, nebola to moja vina“

Na planine boli stovky takýchto skupín a každá z nich mala čo vyčítať Bohu za zlo a utrpenie, ktoré dopustil na tento svet.

Aký šťastný je Boh, že žije na mieste, kde je všetko samý jas a neha, kde nie je plaču ani bolesti, ani hladu ani nenávisť. Čo vie Boh o utrpení, ktoré musí prežiť človek na zemi? Bohu sa ľahko žije – hovorili.

Napokon každá skupinka vyslala svojho zástupcu, ktorý najviac trpel. Zišli sa na planine, aby sa poradili a predložili Bohu svoje prípady. Aby ich Boh mohol spravodlivo súdiť, musel by najprv pretrpieť všetko, čo vytrpeli oni.“ Mal by si najprv skúsiť, aké je to žiť na zemi. Mal by sa narodiť – povedzme ako Žid. Nech má takú ťažkú robotu, že keď sa do nej pustí, aj jeho rodina si bude myslieť, že sa zbláznil. Nech ho zradia všetci priatelia, zasypte ho žalobami, nech ho súdi zbabelý sudca. Mučte ho, nech pochopí, aké je to, keď sa človek cíti strašne sám.

A potom nech umrie.“

Keď posledný skončil svoju reč nastalo veľké ticho. Nik sa neodvážil povedať ani slovo. Lebo zrazu si všetci uvedomili, že Boh už dávno všetkým týmto podmienkam vyhovel...

výber z knihy B.Ferrera /

-zk-

List od Ježiša

Priateľ môj, *milujem Ťa!*
 Prelial som svoju vlastnú *krv*, aby som *Ťa očistil*.

Si znovuzrodený a ver, že je to pravda.
 V mojich očiach *si hoden* mojej *lásky* a *stvoril som Ťa* práve takého aký si.
Neodsudzuj samého seba a *netráp sa* tým, že *nie si dokonalý* vo svojich očiach.
 To vedie len k pocitu márnosti.
 Chcem, aby si mi *dôveroval*, priateľ môj a prijímal deň za dňom.
Zotrvaj v mojej láske a moci a *bud' slobodný*.
 Buď sám sebou. Nedovoľ iným ľuďom, aby Ťa ovplyvňovali.
 Ja Ťa povediem, ak mi to dovoľíš. Uvedomuj si stále *moju prítomnosť* vo všetkom.
 Dávam Ti *trpezlivosť, lásku, radosť* a pokoj.
 Obracaj sa na mňa pre odpovede.
 Som tvoj Pastier a *povediem Ťa*, ty ma len nasleduj.

NIKDY NA TO NEZABUDNI!

Milujem Ťa, priateľu.

Milujem Ťa – nech to z teba vyžaruje a oslovuje všetkých, ktorí prídu s tebou do styku.

Nezaoberaj sa sám sebou, *som* za teba *zodpovedný*.

Zmením Ťa, bez toho, aby si si to všimol.

Musíš mať rád ostatných jednoducho preto, *že ja milujem teba*.

Nepozerať sa na seba, *vzhliadaj ku mne* a *pozerať sa na mňa*.

Povediem Ťa, zmením Ťa, ja Ťa budem pretvárať, ale nie vtedy, keď sa o to budeš snažiť.

Nebudem prekonávať tvoj odpor.

Si môj.

Dopraj mi tú radosť, aby som Ťa mohol pretvoriť na svoj obraz.

Dovoľ mi, aby som Ti dával radosť, pokoj a láskavosť: *Nik iný to nedokáže*.

Nepatíš sám sebe. Bol si vykúpený *krvou* a teraz patíš mne.

Len žiadam od teba, aby si sa díval na mňa, nikdy *nie sám na seba* a iných.

Nevzpieraj sa. *Spočívaj v mojej láske*. Prestaň vzdorovať.

Nechaj ma, aby som Ťa pretvoril tak, ako chcem.

Moja vôľa je dokonalá, *moja láska* dostatočná.

Pozerať sa na mňa, pretože *Ťa milujem*.

Som tvoj večný priateľ

SOM JEŽIŠ

Naším mamám....

Vie o nás všetko. Viac, než mnohí iní.
 A napriek tomu nikdy nesklame.
 A nespomína dlho na prečiny.
 O kom to vravím? Predsa o mame.

Mama. Ten človek, čo najdlhšie mlčí,
 keď ublížia mu jeho najbližší.
 Po každom páde znova chodiť učiť.
 Po každom plači znova utíši.

Nech neradí a nech sa nevyzvedá.
 A vtedy mnohý z nás sa poraní,
 keď rady matky za lesk sveta predá.
 Mama vždy chcela iba ochrániť.

Tak vážme si ich, kým sú medzi nami.
 A prosme Boha, nech bdie pri nich sám.
 Veď by sme často v svete boli sami
 bez našich dobrých milujúcich mám.

A tým z nich, Bože, čo už s nami nie sú
 a ktoré kryje tichá čierna zem,
 ktorým len sám vieš správne adresu,
 tým pošli od nás tiché – ďakujem.

(Úryvok z básne Mama, zbierka: Orosená radosť,
 autorka: Silvia Kučerková)

Veľká Noc očami našej mládeže

Na Veľkú Noc Bol Pán Ježiš ukrižovaný na Golgote. Jeho hrob bola vlastne jaskynka privalená veľkým kameňom. Bol taký istý, aký mala väčšina vtedajších Židov. K takýmto hrobom po pohrebe chodievali ženy s tradičnými masťami, aby nimi pomazali mŕtveho a kameň im zvykli odtisnúť silní muži.

Na tretí deň išli aj ženy k hrobu Pána Ježiša, ale balvan našli odvalený. So strachom, čo sa stalo, vošli dnu. Keď sa pozreli na miesto, kde Pán Ježiš Kristus ležal, uvideli len Jeho plachtu, v ktorej bolo predtým zavinené Jeho telo. Zjavil sa im muž, ktorý im zvestoval, že bol vzkriesený a že sa s ním stretnú.

A čo pre nás znamená Veľká Noc dnes? O Veľkej noci si myslíme, že je pre nás zvlášť slávnostná, lebo sa Pán Ježiš Kristus obetoval aj pre nás. Ďakujeme Mu za to. Vieme, že nás nikdy neopustí.

Návrat stratenej koruny krstiteľnice

Všetci dobre poznáme podobenstvo o návrate strateného syna. Je v ňom vyjadrená veľká radosť a potešenie otca, ktorému sa po mnohých rokoch vrátil stratený syn. Otec sa nesmierne tešil z toho, že sa mu vrátil syn a dal mu viac, ako si mohol priať. Pán Ježiš toto podobenstvo preniesol na radosť nášho nebeského Otca, ktorý sa teší s každého hriešnika, ktorý sa po akomkoľvek čase k Nemu navráti.

Náš kostol a teda aj náš cirkevný zbor sa počas týchto nových Veľkonočných sviatkov úprimne a zo srdca tiež teší z návratu toho, čo bolo po dlhé roky z kostola stratené. Pred časom, keď sa kostol sťahoval na svoje nové miesto, sa nenávratne stratila koruna našej chrámovej krstiteľnice. Vo svojom inventári ju ani po mnohom pátraní nenašli žiadne archívy a depozity mnohých oslovených múzeí a archívov.

Po neúspešnom hľadaní pôvodnej, sa na rezbárske vypracovanie novej koruny krstiteľnice podujal brat Ivan Macek z Laziska. Podľa zachovaných fotografií z knihy „Drevený panteón“ vyrobil pre náš artikulárny kostol na vlastné náklady novú korunu krstiteľnice, ktorá dotvorila originálny ráz celého chrámového interiéru.

Bratovi Ivanovi Macekovi za jeho pomoc a bratskú ochotu srdečne ďakujeme a prajeme jemu aj celej jeho rodine mnoho Božieho požehnania a lásky. Sme vďační aj Pánu Bohu za ochotných ľudí, ktorý sa s láskou o svoj Boží chrám starajú a snažia sa o jeho zachovanie pre mnohé ďalšie generácie, čo po nás prídu a budú v ňom chcieť Pána Boha oslavovať. Soli Deo gloria.

- jp -

Večera Pánova včera i dnes

V pôstnej dobe sledujeme Pána Ježiša na jeho ceste smerom na Golgotu. Jedna dôležitá zastávka na tejto ceste je posledná večera. Zastavujeme sa pri nej jednak preto, aby sme lepšie, dôkladnejšie pochopili cestu nášho Pána a Spasiteľa, ale aj preto, aby sme lepšie pochopili, čo aj dnes, po dvojtisícročnom odstupe, môže pre nás znamenať Večera Pánova.

Vtedy, pri poslednej večeri, sa navonok mohlo zdať, že sa nedeje nič mimoriadne. Ježiš sa zišiel s učeníkmi k sláveniu hodú veľkonočného baránka, ako sa na tie židovské veľkonočné slávnosti schádzalo veľké množstvo židovských rodín. Cez tieto sviatky a najmä pri hostine veľkonočného baránka spomínali Izraelci na dávne udalosti svojich dejín, ktoré mali pri vznikaní izraelského národa základný význam: na vyslobodenie Izraelcov z egyptského otroctva. Ale v rámci hodú veľkonočného baránka urobil Ježiš niečo, čo premenilo túto večeru na jedinečnú udalosť, aká sa nikde inde nevyskytla. Pri lámaní chleba povedal: „Toto je moje telo“ a tak ho podával učeníkom. Pri podávaní kalicha povedal: „Toto je moja krv novej zmluvy.“

Učeníci nevedeli, čo ich v najbližších hodinách čaká, Ježiš to vedel. Jeho slová pri poslednej večeri sa vzťahovali práve na tú udalosť, ktorá sa odohrala na Veľký piatok, udalosť, ktorá zatiaľ nebola vo vedomí učeníkov. Ježiš myslel na budúcnosť učeníkov, i keď oni sami nedokázali preniknúť za tajomnú oponu, ktorou bola zakrytá ich budúcnosť. Aj pre nás je Večera Pánova svedectvom toho, že Ježiš Kristus myslí na našu budúcnosť, hoci my ani svojím zvedavým pohľadom nedokážeme preniknúť do tejto neznámej oblasti. Je dobre mať niekoho mocného, múdreho a láskavého, kto za nás myslí dopredu. Pri Večeri Pánovej si máme uvedomiť, že sme v rukách svojho Pána, pod jeho vedením, v jeho starostlivosti.

A preto Večera Pánova, ak ju prežijeme do hĺbky, odníma z nášho srdca strach pred budúcnosťou.

Pán Ježiš dal svojmu poslednému hodú veľkonočného baránka tento nový obsah preto, lebo si kládol otázku, čo bude s jeho učeníkmi po jeho odchode. Za tie roky Ježišovej blízkosti zvykli si učeníci na prítomnosť svojho Učiteľa, a bolo im pri ňom dobre. On naprával ich chybné kroky, dvíhal ich hore od nízkości a primitívnosti, potešoval ich, keď boli zarmútení a skleslí. Kde budú mať túto oporu, keď im On odíde? Vedel, že i naďalej potrebujú živé spoločenstvo s Ním. Preto pred svojím odchodom, ako veľký duchovný odkaz, ustanovil Večeru Pánovu, aby učeníci pri jej opakovaní prežívali plné spoločenstvo so svojim Pánom a Spasiteľom. Vždy, keď sa zišli k Večeri Pánovej, mohli a mali prežívať mnoho z toho, čo kedysi prežívali v jeho blízkosti. Tak ako za tie požehnané roky, ktoré prežili v jeho spoločenstve, tak aj pri opakovanej Večeri Pánovej mala prúdiť na nich sila jeho pokoja, jeho lásky, jeho neotrasiteľnej dôvery v Pána Boha. V tom je aj pre nás zmysel Večere Pánovej. Pri Večeri Pánovej, ku ktorej v tomto pôste, ale aj inokedy, pristúpime, mali by sme cítiť, ako z mocnej Ježišovej osobnosti prúdi do našich bytostí jeho pokoj, jeho láska, jeho smelosť, a ako tento Pán orientuje naše myšlienky a city na Toho, ktorý je základom všetkého bytia, na Pána Boha. Preto by súčasťou prípravy na Večeru Pánovu malo byť, aby sme si prečítali viac z evanjelií, a tak oživilí v pamäti svoje poznatky o Pánovi Ježišovi.

Jedno z ťažkých bremien, ktoré nepríjemne dolieha na ľudské bytosti, je bremeno hriechu a viny. Ako bremeno ho pociťujeme napríklad vtedy, keď sa ozvú v nás výčitky svedomia a nedokážeme ich utíšiť. Hriech však siaha ešte hlbšie do našich bytostí: cítime preň nielen výčitky svedomia, ale hriech aj ničí našu bytosť. Každým hriešnym činom, ktorý človek spácha, každým zlým slovom, ba každou zlou myšlienkou kazí človek svoju bytosť. Keď si uvedomíme, ako veľmi sme hriechom sami seba skazili, zmocňuje sa nás hrôza. Tento problém nemôže skutočne vyriešiť nijaká pomoc, ktorá pochádza iba z ľudských zdrojov. Mnohí sa síce pokúšali oslobodiť sa od hriechu vlastnou silou, múdrosťou a rozličnými inými prostriedkami, ale vždy sa ukázalo, že takáto svojpomoc nevedie k želanému výsledku. Pomôcť nám môže len Pán Boh, ktorý nás stvoril, ktorý pozná celé tajomstvo našich bytostí. Preto ustanovil Pán Ježiš Večeru Pánovu, aby učeníci, keď budú cítiť, ako ich gniavi bremeno hriechu, našli pri Večeri Pánovej úľavu. To isté má Večera Pánova znamenať aj pre nás. Keď si už nevieme dať rady s výčitkami svedomia a pocitom viny, môžeme pri Večeri Pánovej nájsť utíšenie a upokojenie. Keď sa nám zhnusí náš život v hriechu, dáva nám Pán Ježiš vo svojej svätej večeri uistenie: Človeče, môžeš začať žiť novým spôsobom, ja ti budem dávať k tomu silu.

Večera Pánova bola pre učeníkov ďalej výzvou k vytrvalému nasledovaniu Pána Ježiša Krista. Ježiš zomrel aj preto, že bol vytrvalý a neústupný vo svojej láske k hriešnikom, že bol vytrvalý a neústupný vo svojej kritike namierenej proti necitlivým boháčom, proti pyšným predstaviteľom duchovného života, proti všetkej nespravodlivosti. Keď rozlomený chlieb nazval svojím telom a víno v kalichu krvou, naznačil tým, že svoj život obetuje, lebo sa ani vyhrázaním ani zvodmi nedal odvrátiť od cesty spravodlivosti a lásky. Účasťou na poslednej večeri zaviazal učeníkov, aby aj oni kráčali vytrvalo cestou spravodlivosti a lásky. Každá opakovaná účasť na Večeri Pánovej im mala pripomenúť túto ich povinnosť. Každá Večera Pánova, na ktorej sa aj my v dnešnej dobe zúčastňujeme, nás upozorňuje na našu povinnosť, aby sme kráčali v šlapajach Ježišových; aby sme čím viac lásky preukazovali tým, ktorí sú slabí, ponížení, postihnutí údermi života; aby sme kritizovali nespravodlivosť a pýchu, najprv, pravdaže, sami na sebe, ale potom aj na iných; aby sme sa od tohto postoja nedali odvrátiť ani rizikom, utrpením a krížom. Večera Pánova nie je teda, ako vidíme, sentimentálna záležitosť, ale chce z nás urobiť nekompromisných, pevných nasledovníkov Kristových, ktorí jeho očami pozorujú seba a život okolo seba, ktorí jeho lásku rozširujú vo svete, ktorí si osvojili jeho zmysel pre spravodlivosť a pravdu, ktorí berú svoj kríž na seba a tak ho nasledujú.

Večera Pánova je kus večnosti prežitej v tomto časnom živote. Čo je charakteristický znak večného života? Je to spoločenstvo s Ježišom Kristom, život v jeho blízkosti. V apoštolských listoch je život vo večnosti opísaný slovami: „A tak stále s Pánom budeme.“ Keď Pavel myslí na svoj osobný život vo večnosti, hovorí: „Túžim už umrieť a byť s Kristom.“ Tým, ktorí na poslednom súde obstoja, hovorí Ježiš Kristus: „Podťe, požehnaní môjho Otca.“ Tým, ktorí neobstoja, povie: „Choďte preč odo mňa, nepoznám vás.“ Nie je správne špekulovať o podrobnostiach večného života, ale jedno

by sme mali vedieť: život vo večnosti je život v blízkosti Ježiša Krista. Je to niečo jedinečného, nad čo nič vyššie si nevieme predstaviť. Niečo z tejto večnej radosti môžeme prežiť už v tomto svete, a to vtedy, keď zvlášť mocne cítime blízkosť Pána Ježiša. Ak pri Večeri Pánovej prežívame, ako nám je On blízko, prežívame kus večnosti, prežívame ukážku toho, čo nás čaká v novom Božom svete. Môže to mať pre nás nejaký význam? Má to ohromný význam. Lebo kto nosí vo svojom srdci večnosť, ten sa celkom inak vyrovnáva s problémami tohto časného života, kto nosí vo svojom srdci večný domov, ten sa už nikdy nebude cítiť zabudnutý, stratený. Z toho plynie nepredstaviteľná životná istota, pokoj a radosť. Toto, čo sme o Večeri Pánovej povedali, je len niekoľko z myšlienok, ktoré Pán Ježiš spojil so svojou poslednou večerou. Tie ďalšie môžeme objavovať postupne, jednu za druhou. Pri každom novom objave alebo opakovanom uvedení si sprítomňujeme, koľko požehnaní nám Pán Ježiš vo svojej poslednej večeri zanechal. Mnohí kresťania ju zanedbávajú, niektorí z nevedomosti, iní z ľahostajnosti. Ako veľmi by sa mohol ich život zmeniť, keby sa stali pravidelnými účastníkmi Večere Pánovej! Pravdaže nie pri mechanickej, bezmyšlienkovitej účasti, ale keby pri Večeri Pánovej skutočne prežili to, čo Pán Ježiš do nej vložil. Mali by sme aj v tomto pôste dost času venovať úvahám o tajomstve Večere Pánovej, mali by sme objavovať jej veľké bohatstvo, mali by sme sa sebaskúmaním, čítaním Písma svätého a modlitbami na ňu pripravovať, mali by sme prosieť Pána Boha, aby sa každá Večera Pánova, ku ktorej pristúpime, stala pre nás skutočnou duchovnou udalosťou.

podľa predlohy J. Greša
spracoval JP

Vajíčko

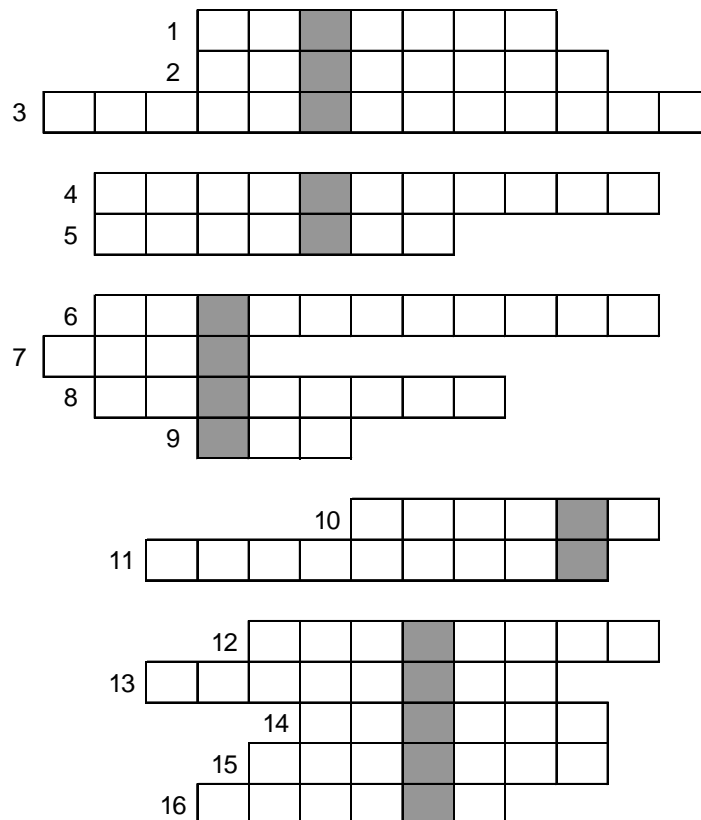
Jedno pekné vajíčko
na vandrovku kráča,
zrazu štetec s farbami
už mu bruško zmáča.

Nechod' vajce, nechod' preč,
chcem ťa vymaľovať,
aby ťa smel vo svete
každý obdivovať.

Monika Vargová

Do Zborového listu prispeli kresbami:

- titulná strana: Ľubica Tomanová
- deti z detskej besiedky: Ivka Dorniaková, Ivka Gundová, Monika Vargová, Lucka Jezná. Veronika Kubáňová

TAJNIČKA**Návod:**

V každom riadku vyberte a doplňte iba jedno slovo, ktoré sa počtom písmen zhoduje s počtom okienok v tajničke.

1. Poklady neosožia,...
2. ...ale spravodlivosť vytrhuje zo smrti (Pr 10,22)
3. Hospodin nedá hladovať spravodlivému (Pr 10,3)
4. Kto zhromažďuje v lete, je múdry syn,...
5. ...ale syn, ktorý vospáva v žatve, robí hanbu (Pr 10,5)
6. Požehnanie Hospodinovo obohacuje (Pr 10,22)
7. ...roky bezbožných sa krátia (Pr 10,27)
8. Ústa spravodlivého vynášajú múdrosť,...
9. ...ale prevrátený jazyk bude vyhubený (Pr 10,31)
10. Kto má srdce, prijme prikázania (Pr 10,8)
11. Pamiatka spravodlivého je požehnaná (Pr 10,7)
12. Len čo sa preženie výchrica, niet prevrátenca (Pr 10,25)
13. ...kto má bláznivé pery, padne (Pr 10,10)
14. Zárobok spravodlivého vedie k životu...
15. ...ale dôchodok bezbožného vedie k hriechu. (Pr 10,16)
16. Putuje k životu, lebo si zachováva napomenutie. (Pr 10,17)

Martina Beloritová Galovany

Zborový list Cirkvebného zboru Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Svätý Kríž - Lazisko sa vydáva pre vnútornú potrebu zboru.

NEPREDAJNÉ !

Redakčná rada: Mgr. Daniela Fiačanová, Mgr. Ján Paciga,
Elena Droppová, Ing. Martina Maceková, Zuzana Karabínová,
Mgr. Ľudmila Moravčíková, Marián Moravčík

Adresa: Evanjelický a.v. farský úrad vo Svätom Kríži, 032 11 Svätý Kríž 251,
tel., fax: 044/5592 622, 0903 607 224